

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 13.

Niende Session.

5te Møde.

Onsdagen den 7de October.

(Fortsat)

Ninestad (fortsat): Jeg troer derfor, at de Midler, som ere foreslaaede, ikke slaae til; thi jeg troer ikke, at man kan forsone Modstanderne paa anden Maade end ved ligefrem at lade Laugsvæsenet bestaae med Laugstvang, maastee med adskillige Modificationer i Mesterstykkerne, med Hensyn til Omkostningerne og Barigheden af Tiden, som medgaae dertil. Det er nu min Overbeviisning og jeg kan derfor ikke tage noget Hensyn til denne Frygt eller dese de Herrers Haab om ved Hjælp af de foreslaaede Foranstaltninger at fjerne denne Frygt og fremkalde en god Stemning.

Jeg skal blot sluttelig minde om, at dersom vi endnu vedblive i vort Land under de nærværende Tidsforhold at beskytte selve Næringsringen, at lade Tvangsnæring bestaae, da indseer jeg virkelig ikke Andet, end at vi ogsaa ville blive drevne til at lægge Baand paa Handelen og Industrien og indføre det saakaldte Mercantilsystem; thi naar Dampskibe, Telegrapher og Jernbaner forforte Afstanden i den Grad, som det nu er Tilfældet, saa indseer jeg ikke, hvorledes vi ved vort bundne Laugsvæsen skulle kunne holde os mod Concurrencen fra Udlandet medmindre Regjeringen ved Toldsatser tager Forholdsregler i saa Henseende. Jeg troer, at det er netop den store Udvikling, som foregaaer i Industrien og Handelen, der tvinger os hen imod Friheden, og minder os alvorligt om for Haandværks-

standens egen Skyld, for Landets Velstands Skyld endelig engang at see at komme ind paa Friheden i denne Henseende, for at vi kunne have Kræfter til at concurrere med Udlandet, hvilket jeg efter min faste Overbeviisning ikke troer, vi ville være i Stand til, med mindre vi, som sagt, kunde faae Staten til ved Toldsatser at beskytte enhver Haandværker, ligesom man nu ønsker, den skal beskytte Fabrikvæsenet.

Fischer: Det foreliggende Lovudkastets Hovedhensigt er jo at tilstede Kræfterne en friere Bevægelse, og jeg tør forudsætte, at Alle hert Salen ere enige i, at det er ønskeligt, at dette skeer. — Som Midler til at opnaae dette Formaal har Udcastet væsentlig to: at ophæve det tvungne Laugsvæsen og de tvungne Due-lighedsprøver, og saavidt muligt at udjevne den lovbestemte Forskiel mellem Kjøbstad og Land. — Hvad nu det Første angaaer, at afskaffe Laugstvangen, da ophæver Lovudkastets § 24 Haandværks- og Fabriklaug og § 42 paa samme Maade Handelslaug. I den Modtagelse, disse 2 Paragrapher have mødt, viser der sig en væsentlig Forskiel mellem Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder. De øvrige Kjøbstæder have, saavidt mig bekjendt, ikke holdt paa deres Laug; Alle have erklæret sig villige til at lade Laugene blive ophævede, hvorimod man i Kjøbenhavn, som det synes, med stor Bestemthed modsætter sig Laugenes Ophævelse. Jeg skal overlade til de ærede Rigsdagsmænd for Kjøbenhavn, der naturligt maae føle sig opfordrede til, hvis de forøvrigt ansee det for rigtigst, at gjøre sig til Talsmand for de Stemninger, som saaledes findes i Kjøbenhavn, at fremsætte Forslag i denne Retning, og jeg skal erklære